

Predmet C-426/21

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

13. srpnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Oberster Gerichtshof (Austrija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. svibnja 2021.

**Tužitelji (druge stranke u revizijskom postupku pred Oberster
Gerichtshofom):**

Seven.One Entertainment Group GmbH

Puls 4 TV GmbH & Co. KG

Tuženik (podnositelj revizije pred Oberster Gerichtshofom):

Ocilion IPTV Technologies GmbH

Predmet glavnog postupka

Autorsko pravo – Mrežni videosnimač – Iznimka koja se primjenjuje na privatno
umnožavanje – Primjenjivost – Izraz „priopćavanje djela javnosti” – Tumačenje

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje Direktive 2001/29; članak 267. UFEU-a.

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije nacionalni propis kojim se na temelju članka 5.
stavka 2. točke (b) Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od
22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u
informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na

hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.) dopušta upravljanje mrežnim videosnimačem koji stavlja na raspolaganje komercijalni pružatelj usluge i u pogledu kojeg

(a) se zbog tehnički primijenjenog postupka uklanjanja udvostručavanja ne stvara zasebno umnožavanje programiranog emitiranog sadržaja prilikom svakog snimanja koje je pokrenuo korisnik, nego se, ako je predmetni sadržaj već pohranjen na inicijativu drugog korisnika koji je prvi izradio snimku – kako bi se izbjegli suvišni podaci – samo provodi referenciranje kojim se sljedećem korisniku omogućuje pristup već pohranjenom sadržaju;

(b) postoji mogućnost naknadnog gledanja sadržaja u okviru koje se ukupni televizijski program svih odabranih kanala snima tijekom cijelog dana i taj je program dostupan za gledanje unatrag sedam dana, pod uvjetom da korisnik u izborniku mrežnog videosnimača televizijskih kanala samo jednom odabere odgovarajuću opciju označavanjem određenog polja; i

(c) u pogledu kojeg se korisniku (ili kao dio usluge u oblaku pružatelja usluga ili u okviru cjelovitog rješenja koje se odnosi na televiziju utemeljenu na internetskom protokolu koja je dostupna preko lokalnih poslužitelja (*on premises IPTV*) i koje pružatelj usluge stavlja na raspolaganje) također omogućuje pristup zaštićenim emitiranim sadržajima a da nositelji prava na to nisu pristali?

2. Treba li izraz „priopćavanje djela javnosti” iz članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.) tumačiti na način da takvo priopćavanje provodi komercijalni pružatelj usluge cjelovitog rješenja koje se odnosi na televiziju utemeljenu na internetskom protokolu koja je dostupna preko lokalnih poslužitelja (*on premises IPTV*) i u okviru kojeg pružatelj usluge, osim programske i strojne opreme za prijem televizijskih programa preko interneta, pruža i tehničku podršku te izvršava stalne prilagodbe usluge, ali se usluga u potpunosti pruža na korisnikovoj infrastrukturi, u slučaju kad se uslugom korisniku ne omogućuje samo pristup emitiranim sadržajima čiju su internetsku upotrebu odobrili odgovarajući nositelji prava, nego i zaštićenim sadržajima za koje ne postoji odgovarajući pristanak, a pružatelj usluge može

(a) utjecati na to koje televizijske programe krajnji korisnik može primiti u okviru usluge,

(b) zna da se njegovom uslugom omogućuje i prijem zaštićenih emitiranih sadržaja a da nositelji prava na to nisu pristali, ali

(c) ne oglašava takvu mogućnost neovlaštenog korištenja njegovim uslugama, čime znatno ne potiče na kupnju proizvoda, nego prilikom sklapanja ugovora svoje korisnike upućuje na to da na vlastitu odgovornost moraju osigurati dodjelu prava; te

(d) svojim aktivnostima ne omogućuje nikakav poseban pristup emitiranim sadržajima koji se bez njegove intervencije ne bi mogli primati ili bi se mogli teško primati?

Navedene odredbe prava Unije

Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu: članci 2., 3. i 5.

Navedene nacionalne odredbe

Urheberrechtsgesetz (Zakon o autorskom pravu, u daljnjem tekstu: UrhG): članci 15., 17., 18., 18.a, 42., 59.a i 76.a.

Kratki prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Tužitelji su televizijske postaje. Tuženik nudi komercijalnim korisnicima (mrežnim operatorima, hotelima, stadionima itd.) individualna cjelovita rješenja koja se odnose na IPTV (internetska televizija u zatvorenoj mreži). Osim usluga koje se odnose na sadržaj u obliku paketa s kanalima, ta rješenja uključuju i mrežni videosnimač koji omogućuje gledanje televizijskog sadržaja s vremenskim odmakom, ili na temelju pojedinačnog snimanja ili serijskog snimanja svih programa. Usluga uključuje i, među ostalim, mogućnost naknadnog gledanja sadržaja u okviru koje se mogu ponovno gledati sadržaji emitirani unatrag sedam dana. Mrežni videosnimač snima sadržaj samo ako ga je krajnji korisnik za to programirao. Krajnji korisnik treba aktivirati i mogućnost naknadnog gledanja sadržaja. Na temelju tih programiranja sustav potpuno automatski izvršava snimanje i snimke u načelu pohranjuje u zasebnu datoteku (*single-copy*) za svakog korisnika snimanja. Međutim, u pozadini se odvija postupak uklanjanja udvostručavanja, koji nije vidljiv krajnjem korisniku, i kojim se osigurava da se u pogledu jednakog programiranja snimanja za više korisnika emitirani sadržaji ne umnožavaju više puta; umjesto toga zadržava se prvo umnožavanje, kojem svi krajnji korisnici koji su programirali isto snimanje mogu pristupiti s pomoću reference koja im je posebno dodijeljena. Umnožavanje se briše tek kada je zadnji korisnik uklonio programiranje određenog snimanja.
- 2 Tuženikovo cjelovito rješenje koje se odnosi na IPTV dostupno je u dva oblika, odnosno u obliku rješenja u oblaku i u obliku lokalnog rješenja.
- 3 Rješenje u oblaku izravno pruža tuženik (dakle njime se upravlja na njegovim poslužiteljima).
- 4 U okviru lokalnog rješenja tuženik mrežnim operatorima osigurava strojnu i programsku opremu, uključujući tehničku podršku (kontinuirano rješavanje

problema i konfiguracija usluge) te s njima sklapa okvirne sporazume u skladu s kojima mrežni operatori upotrebljavaju sistemska IPTV rješenja kako bi samostalno ili u ime ugovornog partnera pružali usluge IPTV-a krajnjim korisnicima te su pritom sami odgovorni za dobivanje odgovarajućih prava kabelskog reemitiranja i prava na sadržaj. U skladu sa sadržajem tih okvirnih sporazuma, mrežni operator treba osigurati da ima dovoljno prava na sav sadržaj koji distribuira ili pohranjuje (s pomoću tehničkih rješenja koja tuženik stavlja na raspolaganje). Osim toga, tuženikov korisnik obvezuje se, na vlastitu odgovornost i o vlastitom trošku, osigurati da za sadržaje (primjerice televizijske programe) i načine upotrebe, kao i za druga korištena djela, koje on distribuira i stavlja na raspolaganje uz pomoć IPTV sustava, posjeduje odgovarajuće licencije i prava kabelskog reemitiranja. Tim okvirnim sporazumom ne obuhvaćaju se samo linearne (analogne ili digitalne) usluge, nego i nelinearne usluge (kao što je internetska televizija).

- 5 Televizijski programi koje pružaju i emitiraju tužitelji uključeni su u portfelj tuženikovih kanala i kanala različitih mrežnih operatora, koji upotrebljavaju tuženikov IPTV proizvod kao lokalno rješenje ili kao rješenje u oblaku. Tuženik svojim korisnicima izjavljuje da ima izravne ugovore o licenci s grupama televizijskih postaja. Tužitelji nisu pristali na reemitiranje u okviru internetskog prijenosa.
- 6 Tužitelji traže da se tuženiku u okviru privremene pravne zaštite zabrani da: (a) televizijske programe tužiteljâ priopćava javnosti, (dalje) emitira ili stavlja na raspolaganje kao prijenos uživo, osobito u okviru tuženikova rješenja u oblaku ili sličnih ponuda, a da tužitelji na to nisu pristali; (b) svojim korisnicima, osobito u okviru lokalnog rješenja ili usporedivih ponuda, stavlja na raspolaganje usluge ili proizvode kojima se tim korisnicima omogućuje da priopćavaju javnosti, (dalje) emitiraju ili stavljaju na raspolaganje televizijske programe tužiteljâ kao prijenos uživo a da tužitelji na to nisu pristali; (c) televizijske programe tužiteljâ, osobito na temelju ponuda kao što je mrežni videosnimač u okviru tuženikova rješenja u oblaku ili usporedivih ponuda, reproducira na temelju pohrane ili dopušta reproduciranje trećim stranama odnosno da korisnicima tuženikove usluge u oblaku ili njihovim korisnicima stavlja na raspolaganje umnožavanje televizijskih programa u svrhu (privatnog) umnožavanja a da tužitelji na to nisu pristali; i (c) svojim korisnicima, osobito u okviru lokalnog rješenja ili usporedivih ponuda, stavlja na raspolaganje usluge ili proizvode kojima se tim korisnicima omogućuje da na temelju pohrane reproduciraju televizijske programe tužiteljâ ili dopuštaju reproduciranje trećim stranama odnosno da krajnjim korisnicima stavljaju na raspolaganje umnožavanje televizijskih programa u svrhu (privatnog) umnožavanja a da tužitelji na to nisu pristali.
- 7 Prvostupanjski sud prihvatio je zahtjev uz izuzetak točke (a).
- 8 Žalbeni sud (dakle drugostupanjski sud) prihvatio je zahtjev u cijelosti.

- 9 Tuženik to osporava i sada pred Oberster Gerichtshofom (Vrhovni sud, Austrija) traži da se zahtjev odbije u cijelosti.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 10 Prema stajalištu tužiteljâ, tuženik u pogledu mrežnog videosnimača primjenjuje postupak koji se temelji na „izvornom umnožavanju”. Time se emitirani sadržaji ne pohranjuju za svakog krajnjeg korisnika pojedinačno te se ne pohranjuju na njegov zahtjev u područje kojim upravlja taj krajnji korisnik; naprotiv, svi krajnji korisnici mogu na zahtjev pristupiti tom prvom izvornom umnožavanju koje je izvršio tuženik. Konačno, tuženikovom uslugom omogućuje se krajnjim korisnicima da naknadno gledaju programe tužiteljâ unatrag sedam dana neograničeni broj puta. Mrežni videosnimač i mogućnost naknadnog gledanja sadržaja nisu obuhvaćeni iznimkom koja se autorskim pravom predviđa za privatno umnožavanje. Što se tiče lokalnog rješenja, riječ je o priopćavanju djela javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29.
- 11 Suprotno tomu, tuženik smatra da su reproduciranja preko njegovih usluga dopušteno digitalno privatno umnožavanje u smislu članka 42. UrhG-a. Krajnjim korisnici stavlja se na raspolaganje samo infrastruktura, što uključuje i sredstva za pohranu podataka, tako da samo krajnji korisnici mogu pokrenuti i zaustaviti pojedinačna snimanja. Tuženik navodi kako nije nadležan za uređivanje funkcije umnožavanja i ne stvara izvorno umnožavanje koje je relevantno u pogledu autorskog prava. Postupak uklanjanja udvostručavanja koji se odvija u pozadini služi samo optimizaciji resursa. Kao rezultat toga uveden je samo sustav lokalnog videosnimača odnosno uređaja za snimanje na tvrdi disk. Činjenica da tuženikovi korisnici upotrebljavaju funkcije njegova lokalnog rješenja, nalazi se izvan tuženikove pravne sfere utjecaja. Sam tuženik samo osigurava potrebnu strojnu i programsku opremu te čak nema ni neizravnu kontrolu nad upotrebom svojeg sustava.

Kratak prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 12 Prvim pitanjem treba pojasniti jesu li reproduciranja emitiranih sadržaja izvršena uz pomoć mrežnog videosnimača koji nudi tuženik obuhvaćena iznimkom koja se, u skladu s člankom 42. stavkom 4. UrhG-a (u daljnjem tekstu: iznimka za privatno umnožavanje), primjenjuje na privatno umnožavanje.
- 13 U skladu s prevladavajućom pravnom teorijom u Austriji i Njemačkoj, sud koji je uputio zahtjev polazi od toga da komercijalno upravljanje mrežnim videosnimačem, u okviru kojeg se kao rezultat emitirani sadržaji čuvaju kako bi bili dostupni krajnjim korisnicima, ne može biti obuhvaćeno iznimkom za privatno umnožavanje, neovisno o pitanju tko je formalno pokrenuo postupak snimanja. Međutim, na pitanje se ne može odgovoriti toliko jasno da bi bila riječ o *acte clair*.

- 14 Drugim pitanjem treba pojasniti je li tuženik, u okviru cjelovitog lokalnog rješenja koje stavlja na raspolaganje, odgovoran za priopćavanje javnosti zaštićenih emitiranih sadržaja u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29.
- 15 Tuženik bi bio odgovoran u slučaju da je dovoljno da se svjesno olakšavaju nezakonite radnje trećih strana (dakle u ovom slučaju povreda autorskog prava).
- 16 Međutim, ako se uzme u obzir i poseban element namjere, tuženik ne bi bio odgovoran za priopćavanje djela javnosti.

RADNI DOKUMENT